

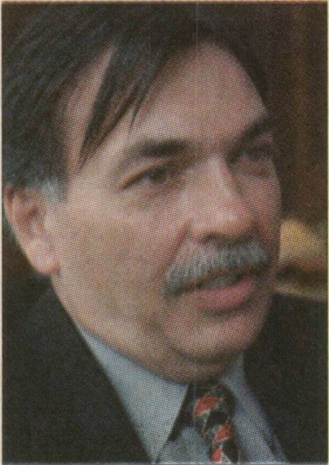
Berta Árpád: Sok sikert kívánunk a főiskolának és szurkolunk neki

Nem csitulnak a viták az egyetem karai között

Nem a bölcsészkar óhajtja elvenni a főiskolától a tanárképzést, hanem a készülő törvény mondja ki, hogy tanárképzés csak mesterszinten valósítható meg – mondja az SZTE bölcsészkar dékánja, Berta Árpád professzor, aki két hét után mégis úgy döntött, a Délmagyarországon és Délvilágban válaszol a főiskolai főigazgató lapunkban megjelent állításaira.

MUNKATÁRSUNKTÓL

– Nem vagyok feledékeny: azt mondtam, nem egy napilapban, hanem az egyetem belső fórumain kell megvitatni a felsőoktatás átalakulása kapcsán fölmerülő belső problémákat. Ma is erről vagyok meggyőződve, ezért nem reagáltam eddig a Délmagyarországon és Délvilágban április 21-én megjelent írásra, amelyben Galambos Gábor, a főiskolai kar főigazgatója nem helytálló elemzést adott az egyetemi folyamatokról. Ráadásul a bölcsészkart és személyemet is sértő állításokat fogalmazott meg. Az eddig eltelt időben igyekeztem az egyetemi fórumokon a valószínű helyzetet bemutatni és felkértem a főigazgató urat, szíveskedjék visszavonni sértő állításait – természetesen az új-

Galambos Gábor

ságban, ahol ezek napvilágot láttak. Ez azonban nem történt meg, ezért vagyok kénytelen most mégis az egyetemen kívüli nyilvánossághoz fordulni és ismételt felkérni Galambos Gábort állításainak visszavonására – mondta Berta Árpád. A Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Kar (JGYTFK) főigazgatója április 21-i lapszámunkban egyebek mellett azt közölte, ha a bölcsészkar „elhappolja” a tanárképzést, a főiskola kiválik az egységes egyetemből és önálló intézményként kíván tovább működni. – Nem a bölcsészkar óhajtja elvenni a JGYTFK-tól a

Berta Árpád Fotó: Schmidt Andrea

tanárképzést, hanem az elfogadás előtt álló felsőoktatási törvény mondja ki, hogy a tanárképzés csak mesterszinten valósítható meg – jelentette ki a bölcsészkar dékán. – Nálunk a főigazgató úr állításával ellentétben nincs olyan vélekedés, hogy „a Boldogasszony sugárút bal oldala genetikusan alkalmatlan a szakok és szakirányok önálló indítására”, mindössze azt gondoljuk, hogy a párhuzamos szakok és szakirányok indításánál a szakgazdai szerep kör betöltésére a bölcsészkar alkalmasabb. Ellentétben a főigazgató úr állításával, nem

érezzük tehernek a főiskolát, ám ha a főiskola ki szeretne válni az egyetemi keretek közül, s ezt meg tudja valósítani, bár erre sem indokot, sem esélyt nem látok, sok sikert kívánunk és szurkolunk neki.

A dékán értelmezhetetlennek találta, hogy az egyetemi karokat szakmai mulasztással gyanúsította meg a főigazgató, mondván, sem a BTK-n, sem a természettudományi karon nem készült tanulmány a tanárképzésről, csak a főiskolán. – A bölcsészettudományi területen egy országos konzorcium dolgozik a tanárképzés modelljén, amelynek Szegedről a mi karunk és a főiskolai kar is tagja. Ha a mesterképzés és a tanárképzés országos modellje majd kialakul – melyben, még egyszer mondom, mindketten részt vállalunk –, azután lesz dolgunk az adaptálásával.

Berta Árpád azt mondta, sajnos Galambos Gábor azzal vádolta meg (nevezetesen, hogy „szabad vadászterületnek” tekint a főiskolát), amit éppen ő követett el a bölcsészkar ellen. – Hitelt érdemlő és pontos információm van arról, hogy pénz, paripát és fegyvert ígérve akarta átcsábítani a főiskolára egyik tanszékünket és doktori iskolánkat.

Magyar–román közös gyakorlat a vásárhelyi laktanyában

El-Sahibnak nevezik Szegedet

A nem létező Landia fővárosában, El-Sahibban teljesít máától szolgálatot a hat éve alakult magyar–román közös zászlóalj. A képzelt várost a vásárhelyi laktanya udvarán építették fel két nap alatt: a Bölcs Előrelátás nevű gyakorlat egy hétig tart.

Szögesdróttal és óriási, homokkal teli tömbökkel védett, valamint álcahalóval fedett létesítmény áll a vásárhelyi laktanya udvarán. Ez a tábor nem más, mint a képzeletbeli landiai fővárosban, El-Sahibban működő több nemzetiségű helyőrség főhadiszállása. Itt „szolgál” egy hétig a magyar–román közös zászlóalj is.

A két ország kormánya még 1998-ban döntött arról, hogy békefenntartó zászlóaljat hoz létre. Egy évvel később alá is írták azt a megállapodást, melynek értelmében megalakult a mintegy ezerfős zászlóalj.

A hat év alatt több esetben is közös gyakorlatokat tartottak mind a két országban. Mától Bölcs Előrelátás néven Vásárhelyen gyakorolnak egy hétig a román és a magyar katonák.

Szász Árpád Attila százados is tagja a közös zászlóaljnak. – Nagyváradon születtem, de négy éve Vásárhelyen szolgálok – mondta. A magyar és a román mellett jól beszél még angolul is. Erre szüksége is van, mivel ez a közös nyelve a zászlóaljnak.

A gyakorlat során a hadműve-

letben vesz részt mint részlegvezető. – Minden hadmozdulatot jelölök a térképen, így könnyű követni a műveleteket – mutat a zászlóalj agyában, vagyis négy Dac jármű közti központi sátorban kifeszített óriási térképre.

El-Sahib kísértetiesen hasonlít Szegedre. Ennek oka, hogy a csongrádi megyeszékhely térképét használják. Több nemzetiségű dandár vigyázza a békét „az arab ország fővárosában”. A magyar–román zászlóalj fennhatósága alá Újszeged tartozik.

A nyíregyházi születésű Csoma Ferenc 1997 októberé óta szolgál a laktanyában.

– Egy hétig egy idegen országban látunk el békefenntartói feladatokat, vagyis most ezt gyakoroljuk – avatott be a részletekbe a törzsszászlós. A zászlóalj vezetése számos feladatot, helyzetet talál ki, s nézik, hogyan reagálnak erre a katonák.

Telefonon értesítést kapnak, hogy az egyik járőrözni küldött gépkocsijuk aknára szaladt és felrobbant. Kisvártatva újabb feladat érkezik: a „Füvészkert” felől tizenhat fegyveres nyomult be El-Sahibba, el kell őket fogni. Az egyhetes gyakorlat során szinte minden olyan helyzet előkerül, ami élesben is várhat majd

Ellenőrzés. Csoma Ferenc törzsszászlós körbejárja a „landiai táborn”

Fotó: Tésik Attila

Jövő héttől mérsékelt áradás várható a megyében

Lassan apad Szegednél a Tisza, ám a jövő hét elejére újabb, mérsékelt áradás várható. Csökken a mellékfolyók szintje is. A belvízhelyzet tovább javul, de még mindig nagy területeket borít víz.

Jelenleg apad a Tisza – Szegednél tegnap 750 centi volt a vízállás –, a Hármas-Körös és a Maros szintje úgyszin-

tén csökkenő. A Tiszán azonban a jövő hét elejére mérsékelt áradás alakulhat ki, a folyó Csongrád megyei szakaszán változatlanul másodfokú az árvízvédelmi készültség – tudtuk meg Andó Mihálytól, az Alsó-Tisza Vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság (Atikövizig) központi védelemvezető-helyettesétől. A Felső-Tiszán és a Bodro-

gon a legújabb esők hatására ismételt, a korábbiaknál azonban kisebb árhullám jöhet létre. A Közép-Tisza mérsékelt árad – mindezek hatása válhat tehát érzékelhetővé itt is a következő időszakban.

A belvízi helyzet tovább javul, a szivattyútelepek napi másfél millió köbméternyi vizet emelnek át a folyókba. Az

Atikövizig működési összterületén 21 ezer hektárt borít víz, ebből Csongrád megyében 18 ezer hektár áll még víz alatt. A települési önkormányzatok közül Apátfalván, Csanádpalotán, Deszken, Székkutason másod-, Derekegyházon, Kiszomboron, Makón, Ópusztaszeren, Pitvaroson első fokú a helyi vízkár-elhárítási készültség.

Hungibánat

BÁTYI ZOLTÁN

Pirmáj, sósburg, meg egy kis savkáp – kiabálta bele a sűrű füst ködébe a csöppet sem szomjas vendég, s a derék pincér már lódult is, kezében a finomsággal. Ami persze nem volt más, mint pirított máj, sós krumplival, és persze savanyú káposztával. Csak éppen a patinás szegedi Hungária Szálló kisé már megrogyant zónázójának tájnyelve szerint.

Sajnos ennek az ómagyar, Tisza melléki beszédnek a kódját már egy teljes generáció nem tudja megfejteni. Mint ahogy arról sincs fogalma a diszkós-reppes-számítógépes-világhálós nemzedéknek, micsoda vidámkodásoknak adott helyet a Hungária bálterme, hogyan kacstintott szép leányzó a konyakba belebúsuló, enyhén szelelmi bánatos fiatalemberre a bárban, mekkorát is csípett az a jó kis Tisza-parti szúnyog a teraszon vacsorázók karjába, s mily fennkölt viták is hergélődtek művészetről, karcsú derekú hölgyekről a biliárdasztal mellett.

A Kass-Hungi-Hungária ugyanis lassan már harminc éve bezárt, s megkopó díszeivel hirdeti országnak és világnak, mekkora nagy tehetetlenkedés bűnébe is esett a Dél-Alföld fővárosa, amikor az épület helyreállítás helyett csak bánatoskodott, s eltúrta, hogy ez a nevezetesség lassú haldoklásra ítéltessék. Megváltó tervek persze készültek. Vártunk mi, helybeliek még Amerikából is befektetőt, ki kaszinót ígért, meghallgattuk azt, aki meg kulturális központot, kongresszusi centrumot, többfunkciós csodapalotát, s ki tudja még, mit álmodott. Hogy aztán szemünkbe vágják: ja, kérem, ami színfolt, meg kincs, meg szépség, az nem mindig gazdaságos. Majd már annak is örültünk, ha az éj leple alatt nem loptak el újabb darabot az ereszcatornából.

Egy biztos, a Kass-Hungi-Hungária pusztulása nem rendszer-, ideológia- és pártfüggő. Ugyanis a szocialista tervgazdálkodás idején éppen úgy elkerülték a felújításra szánt forintok, mint amikor már a piaczgazdaságnak örvendeztünk. No persze az is tény, hogy miután magántulajdonná vált az épület, az önkormányzat már vajmi keveset tehetett a szálló érdekében. Csak hát a nagy kérdés az: egy városnak el kell-e tűrnie, hogy egyre szebb színekben pompázó központjában gaz nőjön ki abból az épületből, amelyben egykoron nyalka legények, elegáns dármák, vagy éppen első báljuknak örvendő ifjoncok ropták a táncot.

E kérdés csak költői volt, a válasz ott rejlik magában az épületben. Bennünk pedig a remény fészkelődik: egyszer csak lesz pénz is, szándék is a Kass-Hungi-Hungária megújítására. Mivel igényeinkből mi, szegedi polgárok már régen sokat engedtünk, dehogy is várjuk el, hogy pirmájás zaft csorogjon a sósburga a megnyitó ünnepségen, mondjuk 3 forint 40-ért.

Drága betyárok a telefonvonalban

Telefonos csalásról ad részletes leírást egy internetes körlevél. Néhány perc alatt több száz angol fontra rúghat a számla, miközben az érintett egy nyere-ménnyaralásban reménykedik. Az Invitel területén ez a csalás kivitelezhetetlen.

MUNKATÁRSUNKTÓL

Egy interneten keringő körlevél szerint telefonos csalássorozat-ra figyeltek fel. Az átverés már csak akkor derül ki, amikor megkapjuk telefonszámlánkat. A mézesmadzag egy egzotikus külföldi út, egy géphang ennek elnyeréséről tájékoztatja a telefonkagylót gyanútlanul felvevőket. Ezután tájékoztatják a „szerencsés” érintettet, hogy minden költségét állják, további részleteket pedig a 9-es gomb megnyomásával tudhat meg.

Ekkor az internetes levél tanúsága szerint egy emeldíjas számra kapcsolnak, amelynek a percdíja 20 angol font, több mint 7 ezer forint. Ezt követően azonban már hiába szakítjuk meg a hívást azonnal, minimum 5 percet, azaz 100 fontot kiszámláznak. Aki mégis végigvárja a hívás végét, annak a postai irányítószámot és a házzámot is be kell billentyűznie, to-

vábbi két perc múlva pedig azt a tájékoztatást kapja, hogy mégsem ő a szerencsés nyertes. Ez alatt az idő alatt a hívás díja elérheti a 260 fontot.

A Csongrád megyei vonalas telefonszolgáltató, az Invitel Rt. illetékesétől megtudtuk: a fent leírt csalás ebben a régióban kivitelezhetetlen. Az e-mailben olvasható leírás ugyanis egy olyan rendszert és mögöttes szolgáltatást feltételez, amely a cég területén nem működik és nem is érhető el. Hívás esetén a hívott fél bármely gomb megnyomásával csak akkor tud új – akár eltérő tarifájú – hívást indítani, ha a fennálló telefonkapcsolat előtte megszakad. Ezt pedig csak külön, kezelői szolgáltatásként, például kapcsolt hívásként, R beszélgetésként lehet megoldani, ez azonban a hívott fél számára érzékelhető, és egyértelműen kiderül.

Szakemberek azt javasolják, hogy amennyiben ismeretlen számról érkezett hívásunk, vagy üzenetünk van, visszahívás előtt tájékozódjunk a hívószámról. Amikor pedig speciális díjazású számot tárcsázunk, vegyük számításba a telefonszám mellett feltüntetett díjazást is.

Gumiabroncsban a leg...

Gumiabroncsok gázzal való feltöltése 50% kedvezménnyel

Szeged, Dózsa u. 14.
Tel.: (06 21) 464 306
Hódmezővásárhely, Jókai u. 17.
Tel.: (06 21) 242 820

30. Júl. 2005